

Arrest

nr. 106 120 van 28 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 29 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. TINE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 20 maart 1990 te Makeni. U behoort tot de Temne etnie en bent moslim. U bent opgegroeid in een dorp in de buurt van Makeni waar uw vader landbouwer was. Uw grootvader was het hoofd van het dorp maar overleed toen u nog jong was. U bent reeds op relatief jonge leeftijd gestopt met school, en hielp nadien uw vader met diens landbouwactiviteiten. In 2011 werd uw vader echter aangesproken door de ouderen van het dorp. Uw vader werd verteld dat het moment daar was dat hij uw grootvader diende op te volgen als hoofd van het dorp. Uw vader ging hier ook op in, maar alvorens 'chief' te kunnen worden en zijn vader – uw grootvader – te kunnen opvolgen, diende hij eerst een aantal rituelen te doorlopen om lid te worden van een genootschap. Tijdens deze rituelen die plaatsvonden in een bos overleed uw vader. Het waren de ouderen van het dorp die u dit kwamen vertellen. Kort na de begrafenis van uw vader verliet uw

moeder het dorp, samen met uw jongere broer, omdat ze beschuldigd werd van hekserij. U bleef wel in het dorp en niet veel later werd u eveneens benaderd door enkele dorpelingen met de vraag of u uw vader wilde opvolgen. U weigerde – aangezien uw vader tijdens zulke rituelen overleden was – maar de dorpelingen aanvaardden uw weigering hoegenaamd niet aangezien de traditie voorschreef dat u de volgende ‘chief’ van het dorp zou worden. U werd dan ook niet veel later gedwongen meegenomen naar een bos in de buurt van uw dorp. U werd er vastgebonden en bewaakt door een persoon uit het dorp terwijl de andere dorpelingen de komende rituelen zouden gaan voorbereiden. Later die nacht slaagde u erin zich los te maken en uw bewaker te overmeesteren. U was licht gewond aan uw voet maar u slaagde er toch in zich uit de voeten te maken en het bos te ontvluchten. Na enkele dagen, waarbij u trachtte zich verborgen te houden, kwam u aan in Makeni waar u naar het hospitaal ging omdat uw voet erg opgezwollen was. In eerste instantie kon niemand u helpen in het ziekenhuis, maar na enkele dagen kwam u toch een dokter tegen die zag dat u ernstig verwond was en die u wou helpen. U werd geopereerd aan uw voet en diende zes maanden in het ziekenhuis in Makeni te verblijven. Na deze zes maanden besloot u om naar Freetown te gaan – begin 2012 – omdat u vreesde dat u nog steeds gezocht werd door uw dorpsgenoten. In Freetown kwam u na enkele maanden een zakenman tegen die bereid was u te helpen nadat u hem over uw problemen had verteld. Deze man wou u helpen het land te ontvluchten en stelde alles in het werk voor uw vertrek. In augustus namen jullie dan ook samen het vliegtuig in de richting van België waar jullie op 20 augustus 2012 aankwamen. Op 22 augustus 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten uit vrees gedwongen te worden door uw dorpsgenoten uw vader op te volgen als hoofd van het dorp en toe te treden tot een geheim genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.6), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst legt u erg vage verklaringen af over uw voorbestemming dorps hoofd te worden en uw uiteindelijke weigering in te gaan op zulke vraag uitgaande van de dorpsoudsten, alsook over de vermeende opvolging door uw vader van uw grootvader en over de omstandigheden waarin uw vader overleden zou zijn.

Zo legt u tijdens het gehoor voor het CGVS in de eerste plaats erg vage verklaringen af over het overlijden van uw grootvader en de opvolging van uw vader nadien. U geeft aan dat uw grootvader overleden is, maar gevraagd wanneer hij overleden is, verklaart u dat u het niet weet maar dat u nog erg jong was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart vervolgens dat uw vader uw grootvader diende op te volgen in 2011, maar dat hij hiervoor eerst geïnitieerd moest worden via bepaalde rituelen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Logischerwijze wordt u tijdens het gehoor vervolgens de vraag gesteld waarom uw vader uw grootvader slechts in 2011 diende op te volgen, en niet eerder, aangezien u verklaart had dat uw grootvader reeds overleden was toen u nog erg jong was, met andere woorden een hele periode vóór 2011. Merkwaardig genoeg moet u echter het antwoord schuldig blijven op deze laatste vraag (zie gehoorverslag CGVS, p.7); u voegt er wel aan toe dat het dorp na het overlijden van uw grootvader geleid werd door een groep ouderen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Echter gevraagd wie die ouderen dan waren die tijdelijk aan het hoofd stonden van het dorp, blijft u opnieuw erg op de vlakte door te stellen dat het gewoon enkele belangrijke personen waren in het dorp maar dat u ze niet (persoonlijk) kende (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U kan in ieder geval de namen van deze door u vermelde personen niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het is bijgevolg vooreerst erg vreemd te noemen dat u niet in staat bent aan te geven waarom uw vader slechts in 2011 gevraagd zou zijn uw grootvader op te volgen die ruim voor 2011 reeds overleden zou zijn, en verder is het opmerkelijk te noemen dat u niet kan aangeven door wie het dorp dan wel geleid zou zijn na het overlijden van uw grootvader tot begin 2011, zeker in het licht van uw verklaring dat u uit een ‘chieftance’ familie komt (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Verder legt u erg vage verklaringen af over het vermeende overlijden van uw vader en over de omstandigheden waarin deze overleden zou zijn in 2011, kort nadat hij aanvaard zou hebben uw grootvader op te volgen als dorps hoofd. U geeft aan dat uw vader overleden zou zijn tijdens rituelen die hij zou moeten hebben doorlopen in een bos (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u echter gevraagd wordt of u iets meer kan vertellen over de omstandigheden waarin uw vader is overleden en over de oorzaak van zijn overlijden in het algemeen, komt u weer niet verder dan te stellen dat u er niets van weet en dat zoiets intern is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wat later tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of uw vader dan al lid was van een geheim genootschap voordat hij de door u voornoemde rituelen diende te doorlopen waarop u antwoordt dat u niet weet of hij lid was van

een genootschap en dat hij er niet met u over praatte (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Vervolgens wordt u gevraagd of de door u vernoemde rituelen – tijdens dewelke uw vader overleden zou zijn – enkel bedoeld waren voor het komende 'chiefdom' of dat uw vader door deze rituelen ook lid zou worden van een geheim genootschap waarop u opnieuw weinig overtuigend antwoordt dat u het niet weet en dat u uw vader nooit in een genootschap heeft gezien (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Later tijdens het gehoor wordt u gevraagd of uw vader het ooit met u heeft gehad over een eventuele opvolging van hem door uw persoon waarop u antwoordt dat hij het er nooit over gehad heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.11) wat toch ook als vreemd bestempeld kan worden aangezien een dergelijke opvolging toch enige voorbereiding impliceert. Tevens wordt u nogmaals de vraag gesteld of uw vader dan geen lid was van een geheim genootschap waarop u antwoordt dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of uzelf dan lid diende te worden van een geheim genootschap, geeft u aan van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Aan het eind van het gehoor geeft u echter plots wel aan dat het vervoegen van een geheim genootschap optioneel is, maar dat het 'chiefdom' niet optioneel is (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of iemand dan eerst lid moet zijn van een geheim genootschap alvorens 'chief' te kunnen worden, antwoordt u dat u denkt van wel, en dat het niet uitmaakt van welk genootschap, maar dat je er wel lid van moet worden alvorens 'chief' te kunnen worden (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer u vervolgens nogmaals gevraagd wordt met welk doel u de door u vermelde rituelen moest doorlopen, antwoordt u nogmaals dat u het niet weet, dat u niet weet of het voor het Poro-genootschap was en dat u enkel wist dat ze rituelen zouden uitvoeren (zie gehoorverslag CGVS, p.12). **Bovenstaande vaststellingen leiden er in ieder geval toe te kunnen stellen dat uw verklaringen over de opvolging door uw vader, het overlijden van uw vader en diens (al dan niet) lidmaatschap van een geheim genootschap wel heel erg vaag zijn zodat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig in het gedrang komt.** Redelijkerwijze mag immers verwacht worden dat u op zijn minst op de hoogte zou zijn of uw vader al dan niet lid was van een geheim genootschap, en met welk doel hij al dan niet de door u vernoemde rituelen diende te doorlopen. U verklaart tijdens het gehoor echter hoegenaamd niet te weten of uw vader lid was van een dergelijk genootschap, noch te weten of hij via de door u aangehaalde rituelen lid zou worden van een dergelijk genootschap, en kan bovendien niets vertellen over de omstandigheden waarin uw vader overleden zou zijn. Bovendien is het des te opmerkelijker dat u evenmin kan aangeven wat het doel was van de rituelen die uzelf zou moeten doorlopen – al dan niet lid worden van een genootschap of enkel 'chief' worden – laat staan dat u zou weten tot welk genootschap u dan wel zou moeten toetreden alvorens chief te kunnen worden, zoals u plots aan het einde van het gehoor aanhaalt. In ieder geval zijn uw verklaringen betreffende de vermeende opvolging van uw persoon van uw vader hoegenaamd niet overtuigend te noemen, en tot slot komt het evenmin geloofwaardig over dat uw vader het nooit met u gehad zou hebben over een eventuele opvolging zoals door u aangehaald tijdens het gehoor.

Voorts blijft u eveneens erg op de vlakte over de door u aangegeven aanleiding van uw vlucht uit uw geboortedorp, met name een vermeende gedwongen opvolging van uw vader waarbij u 'ontvoerd' zou zijn naar een bos waar u enkele traditionele rituelen zou moeten doorlopen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Ten eerste moet u het antwoord schuldig blijven op de vraag wie u meegedeeld zou hebben dat u geacht werd uw vader op te volgen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U komt immers niet verder dan te stellen dat het ouderen waren uit uw dorp, maar dat u enkel hun gezichten kent, en niet hun namen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U geeft verder aan dat u na uw weigering om uw vader op te volgen uit uw huis ontvoerd werd en naar het bos werd gebracht waar u bewaakt werd door één dorpsgenoot (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Gevraagd wie deze dorpsgenoot dan was, die u later zou kunnen overmeesteren om vervolgens te kunnen ontsnappen, moet u alweer het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tot slot is het opmerkelijk dat u enerzijds verklaart ernstig gewond te zijn geweest aan uw voet, maar dat u anderzijds relatief makkelijk kon ontsnappen uit het bos om vervolgens naar Makeni te gaan waar u geopereerd zou worden en waar u uiteindelijk zes maanden in het ziekenhuis moest verblijven alvorens naar Freetown te gaan, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Verder is het allerm minst aannemelijk dat u als enige optie om aan uw beweerde problemen te ontkomen, een vlucht naar België zag. U verklaart immers in eerste instantie dat u na uw vlucht uit het bos zes maanden in een ziekenhuis in Makeni zou hebben verbleven zonder hierbij enige problemen te hebben gehad met dorpsgenoten die wilden dat u dorpshef zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U geeft vervolgens aan naar Freetown te zijn getrokken omdat u vreesde voor uw leven waar u eveneens een zestal maanden zou hebben verbleven, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of u tijdens uw periode in Freetown enige problemen heeft gekend, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.10); u voegt er wel aan toe dat u gehoord had dat u nog steeds gezocht werd door uw dorpsgenoten maar gevraagd op welke manier hoe dit dan had gehoord, komt u niet verder dan te stellen dat gewoon wist dat ze u nog aan het zoeken waren (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart

verder weinig overtuigend dat u evenmin weet of uw dorpsgenoten in Freetown zijn geweest, maar dat u ze er in ieder geval niet gezien heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gezien uw verklaringen dat u gedurende een jaar na uw beweerde ontsnapping uit het bos geen problemen heeft gekend met enige dorpsgenoten in verband met uw vermeende gedwongen opvolging van uw vader – tijdens uw verblijf in een ziekenhuis in Makeni, maar bovenal tijdens uw zes maanden durende verblijf in Freetown – , en gezien de door u aangehaalde problemen een lokaal karakter hebben, is het niet aannemelijk dat u niet eerst trachtte u in Freetown te vestigen maar dat u blijkbaar enkel de mogelijkheid zag om naar België te vluchten om aan uw beweerde lokale problemen te ontkomen.

Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag of de door u afgelegde reisweg. U legt wel uw Sierraleonese geboorteakte voor ter bevestiging van uw identiteit, maar ook bij dit door u neergelegd document dient het volgende te worden opgemerkt. Tijdens het gehoor voor het CGVS wordt u gevraagd op welke manier u deze akte bekomen heeft en of u deze zelf heeft meegebracht vanuit Sierra Leone waarop u merkwaardig genoeg antwoordt dat u het niet zelf heeft meegebracht, maar dat u een landgenoot in België bent tegengekomen die deze akte voor u bekomen zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Merkwaardig genoeg kan u vervolgens niet aangeven op welke manier uw landgenoot uw geboorteakte zou hebben bekomen waardoor de authenticiteit van dit document in twijfel kan worden getrokken. Redelijkerwijze mag immers toch verwacht worden dat u zou kunnen aangeven op welke manier u een door u neergelegd 'officieel' identiteitsdocument zou hebben bekomen aangezien een dergelijk document uitgegeven wordt door een Sierraleonese administratie. Aangezien de authenticiteit van het door u neergelegde document bijgevolg niet vaststaat, kan het zeker niet als bewijs worden weerhouden van uw identiteit of nationaliteit, ook al omdat u geen andere documenten ter staving van uw identiteit kan voorleggen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker stelt dat, aangezien hij bij het CGVS tweemaal heeft uitgelegd dat zijn leven in Sierra Leone in gevaar is wegens zijn verwantschap, verweerder niet geldig kan beslissen de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te weigeren. Verzoeker wijst de Raad erop dat hij in een noodsituatie zijn dorp en zijn land moest verlaten en dat hij niet de bewijzen van zijn behandeling en die van zijn moeder kon meenemen, noch de bewijzen van de dood van zijn vader.

Volgens verzoeker is het logisch dat hij vage verklaringen aflegt omtrent het overlijden van zijn grootvader, de opvolging van zijn vader en de omstandigheden ervan, gelet op de posttraumatische stressstoornis waarmee verzoeker werd geconfronteerd en die zijn oriëntatie in tijd en ruimte verstoorde. Verzoeker heeft immers in dezelfde tijd bijna alle leden van zijn familie verloren.

Verder wijst verzoeker de Raad erop dat hij geen opleiding heeft gevolgd of informatie heeft gekregen met betrekking tot de traditionele rituelen die zijn vader of hij zouden moeten doorlopen. Hij was niet aanwezig tijdens de rituelen van zijn vader, dus kon hij daar niets over vertellen.

Omdat hij de traditie heeft verbroken, kan verzoeker niet meer naar zijn land van herkomst terugkeren “op straffe van lichamelijk geweld”. Zijn leven is nog altijd in gevaar in Sierra Leone als hij iemand van zijn dorp of van zijn etnie ontmoet.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and*

criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekers algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor voldoende verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet enkel worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De bestreden beslissing weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij erg vage verklaringen aflegt over het overlijden van zijn grootvader en de opvolging van zijn vader nadien; (ii) zijn verklaringen over de opvolging door zijn vader, het overlijden van zijn vader en diens (al dan niet) lidmaatschap van een geheim genootschap heel erg vaag zijn, zodat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig in het gedrang komt; (iii) hij de aanleiding van zijn vlucht uit zijn geboortedorp, met name een vermeende gedwongen opvolging van zijn vader waarbij hij "ontvoerd" zou zijn naar een bos waar hij enkele traditionele rituelen zou moeten ondergaan, niet aannemelijk kan maken; (iv) hij evenmin aannemelijk maakt dat een vlucht naar België de enige optie was om aan zijn beweerde problemen te ontkomen, gelet op zijn verblijf van zes maanden in een ziekenhuis in Makeni en zijn verblijf van zes maanden in Freetown en (v) hij geen documenten neerlegt ter staving van zijn asielrelaas of zijn afgelegde reisweg.

Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het uiten van blote beweringen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden, daar ze niet dienstig worden weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS